

حکم مضاف به یاء متکلم

مکسور شدن آخر مضاف و ساکن یا مفتوح شدن یاء

مواضع آن

- ۱- در صورتی که مضاف، اسم صحیحی باشد. **غلامی - غلامی**
- ۲- در صورتی که مضاف جاری مجرای اسم صحیح باشد. **ذلولی - ذلولی**
- ۳- در صورتی که مضاف جمع مکسر باشد. **کثبی - کثبی**
- ۴- در صورتی که مضاف جمع با ات باشد. **مُسَلِّمَاتُ - مُسَلِّمَاتُ**

مکسور شدن آخر مضاف و مفتوح شدن یاء

مواضع آن

- ۱- در صورتی که آخر مضاف، الف مقصوره یا الف تنبیه باشد. **غضائی - غلامائی**
- ۲- در صورتی که آخر مضاف یاء ماقبل مکسور باشد که در این صورت هر دو یاء در هم ادغام می شوند و یاء دوم مفتوح می شود. **فاجئی**
- ۳- در صورتی که مضاف، مثنی و در حالت نصب و جر باشد، نون آن به سبب اضافه شدن حذف می شود. **غلامئی**
- ۴- در صورتی که مضاف، جمع مذکر سالم در حالت نصب و جر باشد. **مسلمی**
- ۵- در صورتی که مضاف، جمع مذکر سالم در حالت رفع باشد که در این صورت واو قلب به یاء و ضمه به کسره تبدیل می شود به جهت مناسبت و دو یاء در هم ادغام می شوند. **مسلمی**
- ۶- در صورتی که مضاف از اسماء سته باشد. **أخئی - أخئی**

نکته ۱: در تمام این موارد، مضاف الیه مجرور است به تقدیر حرف جر.

نکته ۲: دو اصلا به ضمیری اضافه نمی شود.

نکته ۳: اگر اسماء سته مضاف واقع نشوند، حرکت های سه گانه را می پذیرند به جز ذو چون همیشه اضافه می شود.

أخ، أب

